

5 AKT

(Tekster fra: Rejse IV: "High Adventure", "Apollo 11" og "Proxima Centauri" Rejse V: "Love Song" - sociale digte og "Hymne" - sacrale digte (Grevas 1971))

Kor

Højere, højere stræber menneskets ånd i sin bestandige dødsdrift.
Hvilken frygtelig fejltagelse.
Og dog fører ingen vej tilbage over bræernes salt, der dernede lyner rødt af rubiner.
Og dog findes der ingen andre veje.
Højere, højere svæver menneskets ånd på sin vinges lette dødsflugt.
Højere, højere endnu.
Vil den da aldrig standse denne dans på tinderne.
Der findes ingen anden vej end logikkens af gnejs, ingen anden end kalkylens lavendelblå, som fører ud over sig selv.
Først ved afgrunden finder lyset det mørke, som fødte det.
Dette er styrtet i højden, dette er styrtet i højden...

Soli

(alle:) Dette er landet hvor ingen dør, fordi døden kun er andres.

Nu og da begraver man en statsminister under en sort stjerne af sorg. Således sidste år: Ho Chi Minh. (gentager nogle gange, træet udenadlært som en partibureaukrat): Ho Ho Ho Chi Minh. Ho Ho etc.

Her er stjernerne af natrium, og alle kender dem ved navn: Zephyr, Aurora et cetera. Spurvenerne ser dem på afstand. De kender livets dybde, fordi brødet kastes på bunden.

Prins André har slugt en svale, men har det efter omstændighederne godt.

Bag et tårn der allerede står i brand standser tiden, og man mindes de faldne. En krans sænkes ned fra himlen. Det siges at Gud selv har velsignet den. Igen fyres den hvidhårede revolver af.

En fremmed mister leveren under et ørneangreb. Man hjælper ham beredvilligt med sympati, og sender ti broderede vattæpper til hans organisation. Broderierne: moderne centaurer.

Det er også demonstrationernes tid. Man påtager sig gerne at smadre en buste af Zenon for at slippe væk fra sig selv.

(alle): Dette er landet hvor ingen lever, fordi livet kun er andres.

Medlidenheden rækker langt. Helt ud til visse svimlende palmer af glas. Geometrisk korrekt: jo længere læmgslerne rækker, jo større er de. Under vinduerne lader man oldingen ligge. Hans forbrydelse: at være gammel.

Grev Falkenstjerne lever det for os i bladene. Hans hustru: vicomtesse de Ribe sender os en af sine tårer

Fra Industrirådet meddeles at eksporten er tidoblet. Målsætningen topper nu Galhøpiggen. Officielt er det vedtaget, at alle er lige. Man har dog ikke taget søpapegøjerne i ed.

Også økonomien er god. Bankerne åbner præcis kl. 10. Og på Børsen stiger solen mod sit marmors ultimo. Dusøren for ham, der stjal de ti ciselerede pletter er satdig større end for ham der skændede Orpheus datter.

(alle): Dette er landet hvor ingen handler, fordi handlingen kun er andres.

I institutionerne spilles der skak. Herregud: lad os rådne op. Lad os trods alt hellere forsvinde i galskabens handske af røg.

Ånden trives i bedste velgående på galeanstalæterne eller i smertens blånende hus. Ellers er lykken at vide hvad der er normalt.

Man har taget patent på endeligheden og på æquator. Archimedes konstruerede ikke sit punkt forgæves. Alligevel dufter evigheden stadig af våde lyn, og det indrømmes at violerne har man ikke opfundet.

Eller måske har sandheden rod i logikkens hjerte, dens tørrede rodsenbuske. I hvert fald: Ingen er imod partisanerne. Alle er for partisanerne. Ingen er hverken for eller imod partisanerne. Alle er både for og imod partisanerne.

Også på arbejdspladserne gærer det: kurererne kræver 50% medbestemmelsesret hvad angår bestemmelsesstedet. På Retsmedicinsk Institut er det lykkedes at operere et hundehjerte op i røven på en fasan. Vicomtesse de Ribe er nedkommet med en søn af vinyl. Meddel Kirkeby det.

Alle elsker hinanden. Går op i hinanden, og forsvinder således i et billedes diamant. Ingen går op i kærligheden. Dens tre nymfer flakker således hjemløse rundt i mysteriet. Dette er landet hvor ingen elsker, fordi kærligheden kun er andres.

Dette er landet hvor ingen elsker, fordi kærligheden kun er andres. Her har vi nok i stuk og gamle kinesiske vaser. Eurydike forblev en torso fordi Rilke vendte sig om.

Alt går da faktisk godt. Køleskabene knitrer i solen ladet med dynamit. Tre Jaguarer overhaler hinanden på een gang. Og en enhjørning støder hornet op i overflødheden.

Åh, Uras: lad blot stjernerne falde. Man kender dig alligevel ikke, tror at du var galant. Ikke engang under tragediens buer af salt vil du finde hende. Hun er for altid død.

Vicomtesse de Ribe er nedkommet med en søn af vinyl. Meddel Kirkeby det.

Kor

Højere, højere endnu.

Vi må op på det sidste plateau.

Og han, der tabte sit blik i en mystisk solsten eller standsedes af en poetisk dal, fred være med ham.

Højere, højere hugger vi os op mod de store katastrofers aftenrøde.

Højere, højere lad tanken nu løbe ilten ud i sin egen åndenød, sine egne laviner.

Soli

(alle): Dette er landet hvor ingen lider, fordi lidelsen kun er andres.

De intellektuelle har travlt. Denne ananas skal for eksempel måles og vejes, accelerationen skal prøves, skyggen underkastes en Rorschach. Og denne digter: minder han ikke om Oedipus. Bærer altid solbriller?

Bibliotekaren udmønter Apollinaire i klingende mønt: klappen for øjet, hans trepanation.

Og græsset gror, og græsset gror. Solen rustet i sin galaxe. Og tiden den går, som man siger den går sin gang. Og græsset gror, og græsset gror.

Sikkerhedsrådet henstiller til parterne at de træder skiftevis på de udlagte miner.

Fursten af Sagos er på besøg. Officielt. Pressen er ikke tilfreds med ham. Der er intet parlament i hans land; i hvert fald ligner det ikke vores. Ligeledes har han ikke brugt sin gave på foreskreven vis: til et mejeri, men til ti karmosinrøde svømmebassiner.

(alle): Dette er landet hvor ingen ved, fordi kundskaben kun er andres.

Rosens duft hér kan ikke verificeres, eller biddet i æblet eller skyggen under Parthenon: der er for mange implikationer.

Eller teknologisk museum. Et helt sanctuarium. Pavillionernes blomster: næsten hallucinatoriske sommerfugle. For ikke at tale om alle syltetøjsglassene fyldt med aborter.

De grønne stole, torsoen og tubaen der forkynder truende vejr: alt dette godtages. Tusinde stjerner funkler omsonst i Akilleus hjelm.

Professoren siger: forestil Dem et oprørt hav og et spejl. Forestil Dem endvidere en lyserød trappe og en kvindearm. Træk derfra Deres egen indstilling. Så har De: idolets fødsel.

Statstidende: Rundetårn har fået tildelt jernkorset med diamanter og egeløv for lang tids tro tjeneste.

Fra Platons sidste brev: (fundet ved Syracus, men tabt igen) luk havet ind i aorta og anlæg en have i håret. Lad ikke svalerne flyve ind ad det ene øre og ud af det andet. Det fortsætter: Valmuen er en skadelig blomst; men på den anden side hvis man trøstigt følger dens skygge, får man altid solen i ryggen. P.S. Riv Akademiet ned.

(CUE): Høeck er en gudbenådet digter!

(alle svarer): Høeck er en gudbenådet digter!

(CUE): Høeck er en møgdigter!

(alle svarer): Høeck er en møgdigter!

(CUE): Høeck er en gudbenådet digter!

(alle): Høeck er en gudbenådet digter!!

Men trods bunsenbrænderen og stjernerne af napalm. Trods tændstikkerne der nu og da fyrer deres plutonium af. Trods dette sæere lys i de blindes pupiller, skinner solen videre. Der skal mere end en Prometheus til for at slukke den.

Denne mand er farlig, sidder og ser på månen. Men hvad værre er: han er unyttig, skærer kun små sæere skibe af bambus. Lad os kalde ham reaktionær eller føre ham i kartoteket.

Alle skal være anderledes, og ingen sig selv. Marcusløven skulle skamme sig over at æde hesten. Hesten over at æde græsset. Græsset over at æde nitraten. Pissarro burde ikke være Pissarro.

(alle): Dette er landet hvor ingen håber, fordi håbet kun er andres.

Kor og Uras

Højere, højere endnu.

Menneskets ånd, hvor er den?

Er det den, der sagte blåner i stenen lænhed til alle de strenge præmisser af gnejs.

Venter den på sin befrier?

Eller svæver den allerede over afgrunden på sin vingens hårdeste antracit?

Højere, højere endnu.

Menneskets ånd, hvad er den?

Er den dette glas med blod, som en afhugget arm løfter.

Soli

Er krigen ikke en kendsgerning?

(alle): Dette er landet hvor ingen tror, fordi troen kun er andres.

Gennembores fuglenes køn ikke hver dag af snerøde lanser?

Der er jo faktisk ingen Mester Jakel.

Dette er landet hvor ingen ængstes, fordi angsten kun er andres.

Dette er landet hvor ingen ængstes, fordi angsten kun er andres.

Vi vil kun lade liljerne blomster endnu en nat til glæde for månen og stjernerne, inden vi lader dem pryde Lenins Pergamontempel. De døde til de døde. Længe nok har hans fuglekranium betragtet os.

Den vanvittige skrev inden man sendte ham til resocialisering: Savnet er opfyldt. Stop. Gør afsavnet muligt. Stop. I det egentlige afkald. Slut. Han kom ud med øjne af ibenholt og en ring i næsen.

Man frygter ørknens dens sfinxer af jern, krigen og Ishavets dobbelte ekko. Ingen ængstes over angsten.

Meteorologisk Institut: Hvis det regner, så regner det. Enten regner det, eller også regner det ikke. (pause)
Kvindeorganisationerne vil have fuld ligeret. Dvs. ligeret: for at kunne få ligeret.

Ingen har krav på straffens måne, dens sørgende kobber. Behandling er hurtigere. Desuden kan produktionen næppe altid bære det. Der står allerede ti glykolradiatorer på båndet og venter. Ingen har krav på værdighed.

Dette er landet hvor ingen ængstes, fordi angsten kun er andres.

Dette er landet hvor ingen ængstes, fordi angsten kun er andres.

Her hænger Jesus stadig naglet til sin meridian med kransen af sne og violer om panden. Snart et 2000 års jubilæum.
Jeg siger: Tag ham så ned af det kors!

Kor IV og Uras

Højere, højere endnu.

(Uras:) Der findes ingen højere rampe for menneskets tanke.

Intet højere trin for menneskets drømme.

Dette er menneskets højeste time.

Der findes ingen højere indsats, ingen højere fejltagelse end denne.

(Kor, samtidig): Højere, højere endnu.

Et gry af mening tændes på menneskets pande.

Et gry af sole og rustne galaxer.

Soli

Turistsæsonen er nu på sin højde. En ukendt turist er druknet.

Dette er landet som ikke er, fordi det kun er andres. Fordi det er ingenmands land. Ingen er således ingen.
Og alle er alle. På sin vis forsvinder man da i tautologien.

Det lokale politi udlover en stor dusør til den, der finder din glimtende guld tand.

(Robbie): Så falder regnen over dette Ninive af gasbeton.

(taler): Ingen hører den. Ingen løfter en afhugget arm for at gribe dens æbler, eller drukne i een af dens brønde. Ingen taber sin hånd i græsset.

(synger): Alle kommer for sent.

Kor V og Uras

Højere, højere endnu.

Din komethale brøler af nyfødte sole.

Hele menneskets kraft samlet i een eneste åndeløs acceleration.

Mennesket hæver sig over sig selv i en sky af brint og stjerner.

Mennesket ophæver sig selv.

Dette er menneskets styrt i højden.

Kor + kor på bånd:

(kor): Højere, højere endnu. (gentages)

(bånd): Højere, højere endnu.

Dette er vejen.

Fra disse purpurfarvede sten vil vi en dag stige op mod uendeligheden.

Vi indruller en hvilken som helst stjerne i vore kalkulationer.

En hvilken som helst galaxe i vore drømme.

Hvilke grænser skulle standse os?

(Robbie): Du ser en stjerne.

Aldrig var du nærmere end nu i dette fjerne svar,
hvormed du kærtegner dens lys.

Aldrig livet nærmere end nu, hvor du adspredt
ser ind

i

dødens sidste strålende stjerne.

Høj er dagen og sølvomspunden.

Højere løfter smerten sig,

rejser (rejsen) denne flamme sig i dit blik.

Tre fugle sætter sig atter på din skulder,

tre fugle som du kendte engang før din død.

Svalerne dykkende ud af en drøm:

da bryder sangen ud i sang.